

חוק הגנת השכר (תיקון מס' 12), תשל"ז-1977 *

1. (א) בסעיף 7 לחוק הגנת השכר, תשי"ח-1958: (להלן - החוק העיקרי), במקום "לפי סעיף 6" יבוא "לענין זה". ק"ן סעיף 7

(ב) הוראה שנתן עובד למעבידו לפני תחילתו של סעיף קטן (א) על תשלום שכרו במקרה של פטירה, יראו אותה כאילו נמסרה לענין סעיף 7 לחוק העיקרי כנוסחו בחוק זה.

2. (א) בסעיף 8 לחוק העיקרי - ק"ן סעיף 8

(1) בסעיף קטן (א), אחרי "מס הכנסה" יבוא "ניכוי כאמור בסעיף 161 (ג) לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], תשכ"ח-1968, וניכוי כאמור בסעיף 19 (ד) לחוק שירות מילואים (תגמולים), תשי"ט-1959 [נוסח משולב]";

(2) במקום סעיף קטן (א) יבוא:

"(א) מקום ששכר העבודה משתלם על בסיס של יום, יהיו הסכומים שאינם ניתנים לעיקול, להעברה או לשעבוד, אחרי הניכויים כאמור בסעיף קטן (א) - החלק העשרים וחמישה של הסכומים האמורים בסעיף קטן (א).";

(3) בסעיף קטן (ג), אחרי "בסיס של חודש" יבוא "או של יום";

(4) סעיפים קטנים (ד) ו-(ה) יסומנו כסדרם (ו) ו-(ז) ואחרי סעיף קטן (ג) יבוא:

"(ד) הסכומים האמורים בסעיף קטן (א) ישתנו לפי שיעור התנודות של השכר הממוצע כמשמעותו בחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], תשכ"ח-1968; שר העבודה יפרסם ברשומות הודעה בדבר שינוי הסכומים האמורים בעיגול הסכומים המתקבלים לפי האמור בסעיף קטן זה עד כדי 10 לירות ובעיגול הסכומים המתקבלים לפי האמור בסעיף קטן (א) עד כדי לירה אחת; שינוי כאמור לא יחול על עיקול, העברה או שעבוד שגעשו לפני פרסום הודעה עליו.

(ה) קצבה המשתלמת מאת מעביד או קופת גמל תיחשב כשכר עבודה לענין סעיף זה; הוראה זו אינה באה לגרוע מהגנה בפני עיקול, העברה או שעבוד, הניתנת לקצבה כאמור על פי חיקוק.

(ב) תחילתו של סעיף 8 (ד) לחוק העיקרי, כנוסחו בחוק זה, היא ביום י"ג בניסן תשל"ז (1 באפריל 1977); שיעור התנודות של השכר הממוצע ליום האמור לגבי הסכום של 1,800 לירות האמור בסעיף 8 (א) לחוק העיקרי ייחשב לעומת השכר הממוצע ליום א' בניסן תשל"ז (1 באפריל 1976), ואילו שיעור התנודות של השכר הממוצע ליום האמור לגבי יתר הסכומים האמורים בסעיף 8 (א) לחוק העיקרי ייחשב לעומת השכר הממוצע ליום כ' בניסן תשל"ה (1 באפריל 1975).

* נתקבל בכנסת ביום י"א באדר תשל"ז (1 במרס 1977); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 1264, תשל"ז, עמ' 22.

1 ס"ח תשי"ח, עמ' 86; תשל"ז, עמ' 100.

2 ס"ח תשכ"ח, עמ' 108.

3 ס"ח תשי"ט, עמ' 306.

3. אחרי סעיף 15 לחוק העיקרי יבוא:

16. שר העבודה רשאי, בתקנות באישור ועדת העבודה של הכנסת, להחיל הוראות חוק זה הנוגעות לשכר מולן, כולן או מקצתן, על קצבה המשתלמת מאת מעביד או קופת גמל, הכל בתנאים ובשינויים שנקבעו בתקנות, ובלבד ששיעורי הפיצוי של הלנת קצבה לא יעלו על השיעורים הנקובים בסעיף 17; תקנות לפי סעיף זה יכול שיהיו דרך כלל או לסוגים של זכאים, מעבידים, קופות גמל או קצבאות.

"דין קצבה"

4. בכותרת השוליים של סעיף 19 לחוק העיקרי, המלים "וצווי תשלום" – יימחקו.

תיקון סעיף 19

5. אחרי סעיף 19 לחוק העיקרי יבוא:

הוספת סעיף 20

20. (א) בסעיף זה, "המועד לתשלום פיצויי פיטורים", לגבי עובד או מי שזכאי לפיצויי פיטורים מכוחו – המאוחר שבין המועדים האלה:

"פיצויי הלנת פיצויי פיטורים"

(1) יום הפסקת יחסי עובד ומעביד;

(2) המועד שנקבע לתשלום פיצויי הפיטורים על-פי הוראת הסכם קיבוצי, הסדר קיבוצי אחר או צו הרחבה החלה על העובד;

(3) אם נקבעה, על-פי חוזה עבודה או הסכם אחר, זכות לפיצויי פיטורים העודפת על זו הקבועה בחיקוק, בהסכם קיבוצי, בהסדר קיבוצי אחר או בצו הרחבה – היום שנקבע לתשלום פיצויי הפיטורים על-פי אותו חוזה עבודה או הסכם, ואם לא נקבע יום כאמור והזכות כאמור נקבעה לאחר יום הפסקת יחסי עובד ומעביד – היום שבו נקבעה הזכות;

(4) אם נקבעה, על פי הסכם קיבוצי, הסדר קיבוצי, הסדר קיבוצי אחר או צו הרחבה, זכות לפיצויי פיטורים לאחר יום הפסקת יחסי עובד ומעביד ולא נקבע מועד לתשלוםם – היום שבו נקבעה הזכות;

(5) אם הזכות לפיצויי פיטורים מותנית, על פי הוראה שבחיקוק, במילוי תנאי מצד העובד לאחר יום הפסקת יחסי עובד ומעביד או במילוי תנאי במשך תקופה מסוימת שלאחר אותו יום – יום מילוי התנאי האמור או יום תום התקופה האמורה, לפי הענין.

(ב) לפיצויי הפיטורים שלא שילם מעביד תוך ששים יום מהמועד לתשלומם ייוסף בעד כל חודש, החל מאותו המועד, פיצוי הלנה בשיעור של חמישה אחוזים מסכום פיצויי הפיטורים שלא שולם, בהפחתת סכום של חוב שחב העובד למעביד או של סכום שהמעביד חייב או זכאי לבכותו מפיצויי הפיטורים; פיצוי הלנה כאמור יהיה לכל דבר, פרט לענין סעיף קטן זה, חלק מפיצויי הפיטורים.

(ג) מי שזכאי לפיצויי פיטורים שלא מכוח סעיפים 1 (א) או 5 לחוק פיצויי פיטורים, תשכ"ג–1963, לא יחול לגביו המועד לתשלום

פיצויי פיטורים כאמור בסעיף קטן (א) אלא לאחר שנמסרה למעביד קודם לכן דרישה בכתב לתשלום הפיצויים תוך ציון העילה לדרישה; נמסרה הדרישה למעביד לאחר המועד האמור — יחול לגביו המועד לתשלום הפיצויים ביום מסירת הדרישה.

(ד) הוראות סעיפים 17, 18 ו-19 יחולו, בשינויים המחוייבים, על תשלום פיצויי הלנת פיצויי פיטורים, כאילו הוא פיצויי הלנת שכר, ואולם בית דין אזורי יהיה מוסמך להפחית או לבטל פיצויי הלנת פיצויי פיטורים, כאמור בסעיף 18, אף אם פיצויי הפיטורים לא שולמו עקב אחד מאלה:

(1) חילוקי דעות בדבר עצם הזכות לפיצויי פיטורים, שיש בהם ממש לדעת בית הדין;

(2) חילוקי דעות בדבר המועד שבו נפסקו יחסי עובד ומעביד;

(3) הזכאי לקבלת פיצויי הפיטורים לא מסר למעביד לפי דרישתו פרטים הנוגעים לעובד או לזכאי כאמור והדרושים לענין קביעת הזכות לפיצויי הפיטורים או שיעורם.

(ה) מי שזכאי לקבל מקופת גמל את פיצויי הפיטורים או חלק מהם מכוח תשלומים ששילם לה מעביד, לא יהיה זכאי לפיצויי הלנת פיצויי פיטורים על הסכום המגיע לו מקופת הגמל, על פי זכותו האמורה, אם המעביד הודיע לקופת הגמל בכתב, תוך 60 יום מהמועד לתשלום פיצויי הפיטורים, כי הוא מסכים לתשלום; הוראת סעיף קטן זה אינה באה לגרוע מהוראות סעיפים 14 ו-20 לחוק פיצויי פיטורים, תשכ"ג-1963.

(ו) נפטר עובד או מי שחיה עובד, והפקיד המעביד בקופת בית דין אזורי סכום של פיצויי פיטורים על-מנת שבית דין יעבירו לזכאי לו — יראו, לענין סעיף קטן (ב), כאילו שולם הסכום האמור לזכאי ביום ההפקדה.

משה ברעם
שר העבודה

יגאל אלון
סגן ראש הממשלה ושר החוץ
ממלא מקום ראש הממשלה

אפרים קציר
נשיא המדינה